



ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษา  
ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

THE EDUCATION ACHIEVEMENT OF ARTS CURRICULUM IN FACULTY  
OF INDUSTRIAL EDUCATION



นางดาระกา ศิริสันติสัมฤทธิ์  
นางสาวพัฒนา บุญอ่ำ

RCH  
LG  
395  
-K5  
01220

เลขหาง.....83850  
เลขทะเบียน.....  
วัน,เดือน,ปี.....19 ก.ย. 2551

สำนักงานคณบดี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินสนับสนุนการโครงการสนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นผลิตนักวิจัยหน้าใหม่

โดยใช้เงินรายได้

1199/161

# สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
สารบัญ	ข
บัญชีตาราง	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	19
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะรายการอ้างอิง บรรณานุกรม	48



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

# บัญชีตาราง

ตารางที่

หน้า

1. แสดงจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	19
2. แสดงจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ไม่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	23
3. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำแนกตามเพศ ภูมิภาค และอาชีพ	25
4. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาพร้อมทั้งแสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2543 – 2547 จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ศึกษา หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น	27
5. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาพร้อมทั้งแสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2543 – 2547 จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ศึกษา หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	28
6. แสดงจำนวนและร้อยละของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 40	29
7. แสดงจำนวนและร้อยละของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 41	30
8. แสดงจำนวนและร้อยละของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 42	31
9. แสดงจำนวนและร้อยละของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 43	32
10. แสดงจำนวนและร้อยละของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 44	33
11. แสดงจำนวนและร้อยละของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ รุ่นเข้ารหัส 43	34
12. แสดงจำนวนและร้อยละของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ รุ่นเข้ารหัส 44	35
13. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	36
14. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย วิชาพื้นฐาน วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 40	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

## บัญชีตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย วิชาพื้นฐาน วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของ ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 41	38
16. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย วิชาพื้นฐาน วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของ ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 42	39
17. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย วิชาพื้นฐาน วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของ ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 43	40
18. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย วิชาพื้นฐาน วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของ ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้ารหัส 44	41
19. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย วิชาพื้นฐาน วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของ ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ รุ่นเข้ารหัส 43	42
20. แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย วิชาพื้นฐาน วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของ ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ รุ่นเข้ารหัส 44	43
21. แสดงจำนวนบัณฑิตเกียรตินิยม หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาญี่ปุ่น)	44
22. แสดงจำนวนบัณฑิตเกียรตินิยม หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)	45
23. แสดงค่าสถิติพื้นฐานและการทดสอบความแปรปรวนของเต็มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น	46
24. แสดงค่าสถิติพื้นฐานและการทดสอบความแปรปรวนของเต็มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ชื่อโครงการ ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต  
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม  
The Education Achievent of Arts Curriculum Faculty of Industrial Education

ผู้วิจัย นางดาริกา ศิริสันติสัมฤทธิ์ หัวหน้าโครงการ  
นางสาว พัฒนา บุญอ่ำ ผู้ร่วมวิจัย

หน่วยงาน สำนักงานคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม  
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2549

### บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าจริง จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาและผู้ไม่สำเร็จการศึกษาในแต่ละรุ่นพร้อมสาเหตุต่างๆ และศึกษาระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา จำนวนนักศึกษาที่ได้รับเกียรตินิยมในแต่ละรุ่นรวม ทั้งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน ภาพรวมตลอดหลักสูตรและวิชาเอก วิชาโท โดยจำแนกตามสาขาวิชาค่าเฉลี่ยของคะแนนและปีที่จบ การศึกษา โดยใช้ข้อมูลแต่้มเฉลี่ยสะสม(GPA) และในวิชาเอก วิชาโท หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ที่เข้าศึกษาในรุ่นรหัส 2540-2544 จำนวน 173 คน วิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติภาคบรรยาย การวิเคราะห์ส่วนประกอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova)

สรุปผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. แต่้มเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นและสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ไม่ แตกต่างกันและมีแนวโน้มจะมีค่าเฉลี่ยสูง ในหมวดวิชาโทมากกว่าวิชาเอก และโดยสรุปแต่้มเฉลี่ยสะสม ตลอดหลักสูตรของบัณฑิตทั้ง 5 รุ่น คือ GPA= 2.89 และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ทั้ง 2 รุ่น มี GPA= 3.01

2. ด้านลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ในด้านเพศพบว่า นักศึกษา เพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีภูมิลำเนาเกิดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยบิดา-มารดาและผู้ปกครอง ประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด

3. ระยะเวลาดำเนินการในการศึกษา ในทุกรุ่นทั้ง 2 สาขาวิชาจะศึกษาภายใน 4 ปี เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีผู้จบ ก่อนเวลาที่กำหนด

4. สัดส่วนของผู้ที่ได้รับเกียรตินิยมในแต่ละสาขาวิชา มีสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มีผู้ได้รับเกียรตินิยม มากกว่าสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ โดยสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจตั้งแต่เปิดหลักสูตรไม่มีผู้ได้รับ เกียรตินิยมอันดับ 1 เลย

5. ความแปรปรวนของแต่้มเฉลี่ยสะสมกับรุ่นที่เข้าศึกษาในปีต่าง ๆ ของนักศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ย สะสม(GPA) สอดคล้องใกล้เคียงกัน ไม่พบความแปรปรวนระหว่างรุ่นที่เข้าศึกษาทั้งภายในกลุ่มและระหว่าง กลุ่ม

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกยุคแห่งความรู้ ที่ความรู้ ความสามารถของกำลังคนและภูมิปัญญาของประเทศ นับเป็นปัจจัยและมีบทบาทสำคัญ ในสังคมยุคใหม่และในการพัฒนาศักยภาพของประเทศ เพื่อเป็นรากฐานในการแข่งขันกับนานาประเทศ ได้ส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกเห็นความสำคัญกับการศึกษาในฐานะเป็นกลไกหรือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่อธิบายความสำเร็จของประเทศได้เป็นอย่างดี การศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการผลิตกำลังคนระดับสูง เนื่องจากสามารถพัฒนา กำลังคนของสังคมให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างประเทศ ทั้งยังสามารถสร้างความร่วมมือ และแข่งขันกับนานาประเทศได้ในการพัฒนาแบบยั่งยืนเพื่อให้สอดคล้องกับการนำความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสื่อสารในรูปแบบต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา จะทำให้คนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น และช่วยทำให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพที่ให้ออกาสทุกคน ได้มีโอกาสเรียนด้วยตนเองตามความถนัดและตามความสนใจของตนเอง

การมีอันการสอนไม่ว่าจะในวงค์ใดจะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 ประการ คือ ครู อาจารย์ ผู้สอน นักเรียน อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู อาจารย์ผู้สอน และผู้เรียน จะต้องมีความรู้ ความสัมพันธ์กันอย่างดี จึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะตัวนักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง เพราะการเรียนการสอนไม่ว่าระดับใด จะดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อครู อาจารย์ได้รู้จักและเข้าใจในธรรมชาติ ซึ่งกันและกัน

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ถือว่าเป็นการให้การศึกษาแก่ผู้เรียน ในลักษณะของการเสริมสร้างอารมณ์ สะสมปัญญา ดังนั้นพื้นฐานความรู้และแนวคิดหรือเจตคติ เดิมของผู้เรียนที่ได้รับจากการศึกษาจะช่วยเสริมความรู้ขั้นสูง ขณะเดียวกันก็ประมวลความรู้ใน สาขาวิชาต่างๆ ให้มีความเป็นหนึ่งและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดแนวคิดและเป็นเอกลักษณ์ของตนเองได้

อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาในระดับนี้พบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นเช่นกัน กล่าวคือ ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจลักษณะและสภาพความพอใจหรือปัญหาของผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง ซึ่งส่งผล ให้การเรียนการสอนมีอุปสรรคเกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนมาก การจัดการเรียนการสอน ในสถาบันระดับอุดมศึกษา ยังเกิดผลดีก็ต่อเมื่อรูปแบบการสอนของครู และรูปแบบการเรียนรู้ของ นักเรียนมีความสัมพันธ์กัน สภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทย ในปัจจุบันนี้มีผลต่อ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมากจากข้อจำกัดในการรับรู้ผู้เข้าเรียนของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งถูกกระทบจากนโยบายและผลจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก ในขณะที่ข้อจำกัดด้านจำนวนความสามารถของผู้สอนที่มีผลต่อการศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียน เป็นกลไกเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษา ยังมีความจำเป็นต้องการคนที่ได้รับการฝึกฝนเฉพาะด้านที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนชั้นอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ภารกิจที่สำคัญคือผลิตบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการต่อสังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาคนให้มีศักยภาพและส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศไทยโดยรวม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับพิชชอบและเปิดสอนบัณฑิตมาเป็นเวลากว่า 25 ปี ซึ่งในปัจจุบัน ได้เปิดสอนหลักสูตรในระดับปริญญาตรี จำนวน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตร 1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต(ค.อ.บ.) จำนวน 11 สาขาวิชา และหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) จำนวน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 3 หลักสูตร คือ หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) จำนวน 7 สาขาวิชา 2. หลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต(วท.บ.) จำนวน 3 สาขาวิชา และ 3 หลักสูตร ภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ศศ.ม.) จำนวน 1 สาขาวิชา ซึ่งคณะครุศาสตร์ได้ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมในแต่ละปี ประมาณ 700 คน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ดำเนินงานสอนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี โดยให้ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น หลักสูตร 4 ปี รุ่นแรก โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นมา และในปีการศึกษา 2543 คณะได้เริ่มเปิดรับนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจเพิ่มเติมอีก 1 หลักสูตร การดำเนินการรับนักศึกษาโดยผ่านกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (Entrance) โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 จนถึงปีการศึกษา 2548

จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาว่าการผลิตบัณฑิตในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ได้มีผู้สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 ถึงปีการศึกษา 2547 ติดต่อกันมาจำนวน 5 รุ่น นี้ ส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตตรงตามเป้าหมายการผลิตบัณฑิตของคณะและมีการสำเร็จการศึกษาตรงตามหลักสูตร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับใด จำนวนนักศึกษาที่ได้รับเกียรตินิยมมีจำนวนเท่าใด และมีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และในวิชาเอก รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ศึกษาตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษา และมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่ ข้อมูลต่างๆเหล่านี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานอ้างอิง สำหรับผู้บริหารในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

## 1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการรับนักศึกษา และการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนของนักศึกษาในอนาคตต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนของคณะฯ

1.2.1 เพื่อศึกษาจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าจริง จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จำนวนนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาในแต่ละรุ่น

1.2.2 เพื่อศึกษาระยะเวลาที่ศึกษาจนสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา

1.2.3 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และวิชาเอก วิชาโทในภาพรวมจำแนกแต่ละสาขาวิชาและปีที่จบการศึกษา

## 1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน แด้มเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจมีความสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสม เมื่อเปรียบเทียบกับภายในรุ่น และระหว่างรุ่นที่เข้าศึกษา และสาขาวิชามีความแตกต่างกัน

## 1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้

ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของโครงการวิจัยกรอบแนวคิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หมายถึง

1. จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
2. คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร

## 1.5 ขอบเขตของการวิจัย.

การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น 5 รุ่น คือ นักศึกษารหัส 40 รหัส 41 รหัส 42 รหัส 43 รหัส 44 และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ 2 รุ่น คือ นักศึกษารหัส 43 รหัส 44 โดยศึกษาเฉพาะตัวแปรต่างๆ ดังนี้ เกรดเฉลี่ยของวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานการศึกษาทั้งหมด เฉพาะวิชาบังคับเท่านั้น ยกเว้นวิชาเลือกจะไม่นำมาพิจารณา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา จำนวนบัณฑิตเกียรตินิยม คะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร

จนสำเร็จการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## 1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

1) ผลการเรียนรู้ที่ได้จากเกรดเฉลี่ยสะสมในงานวิจัยครั้งนี้ คิดจากเกรดเฉลี่ยของวิชาบังคับ ในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษา โดยยกเว้น วิชาเลือกในหมวดต่าง ๆ และวิชาเลือกเสรี มิได้นำมาคำนวณ เนื่องจากข้อจำกัดของข้อมูลที่ได้

2) ข้อมูล เพศ ภูมิภาคเกิด และอาชีพผู้ปกครองของนักศึกษา ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งใน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากรุ่นที่เข้าศึกษาในปี 2540 ถึง 2544 ยกเว้น สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นรหัส 2540 (รุ่น 1) มีข้อมูลไม่ครบจึงคำนวณเฉพาะข้อมูลเพศด้านเดียว เนื่องจากข้อจำกัดของข้อมูลที่ได้

## 1.7 นิยามศัพท์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ค่าลำดับสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หมายถึง หลักสูตรระดับปริญญาตรีของภาควิชาภาษาและสังคม เปิดสอนใน 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น เปิดรับนักศึกษารุ่นแรก ปี 2540 และสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจเปิดรับนักศึกษารุ่นแรก ปี 2543

นักศึกษา หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่รหัสแรกเข้า 40 ถึง รหัส 44 (รวม 5 รุ่น) และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจตั้งแต่รหัสแรกเข้า 43 ถึง รหัส 44 (รวม 2 รุ่น)

วิชาเอก หมายถึง วิชาเฉพาะทางในสาขาวิชานั้น เป็นวิชาบังคับ หรืออาจจะประกอบด้วย บางรายวิชาที่อยู่ในสาขาอื่นแต่เกี่ยวกันโดยตรงเป็นบางส่วนของกลุ่มวิชาเอก อาจบังคับให้เรียน

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร หมายถึง ค่าเฉลี่ยผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา แต่ละคนตลอดหลักสูตร (GPA = Cumulative Grade Point Average)

ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของสาขาวิชาเอก หมายถึง ค่าเฉลี่ยผลการเรียนทั้งหมดเฉพาะใน วิชาเอกของผู้สำเร็จการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตลอดหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

ใช้เวลาเรียน 4 ปี หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้เรียนรวม 8 ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน และ ภาคฤดูร้อนระหว่างปี (ถ้ามี)

ใช้เวลาเรียนเกิน 4 ปี หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้เรียนมากกว่า 4 ปี

บัณฑิตเกียรตินิยม หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ที่ได้รับ ไม่ว่าจะกรณี เกียรตินิยมอันดับ 1 หรือเกียรตินิยมอันดับ 2 ของอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตเกียรตินิยมอันดับ 1 หมายถึง ผู้ที่มีค่าลำดับคะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ไม่เคยได้เกรด F หรือ U และใช้เวลาศึกษาภายในหลักสูตรไม่เกิน 4 ปี

บัณฑิตเกียรตินิยมอันดับ 2 หมายถึง ผู้ที่มีค่าลำดับคะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ตั้งแต่ 3.25 ถึง 3.49 ไม่เคยได้เกรด F หรือ U และใช้เวลาศึกษาภายในหลักสูตรไม่เกิน 4 ปี

ระดับ (Grade) และค่าระดับ (Grade Point) หมายถึง ระดับของผลการศึกษาระดับปริญญาและค่าของแต่ละระดับ ซึ่งกำหนดดังนี้

<u>ผลการศึกษา</u>	<u>ค่าระดับคะแนน</u>	<u>แต้ม</u>
ดีเลิศ (Excellent)	A	4.00
ดีมาก (Very Good)	B+	3.50
ดี (Good)	B	3.00
ดีพอใช้ (Fairly Good)	C+	2.50
พอใช้ (Fair)	C	2.00
อ่อน (Poor)	D+	1.50
อ่อนมาก (Very Poor)	D	1.00
ตก (Fail)	F	0.00

ช่วงค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ย หมายถึง อินตกรากชั้น (Interval) แต่ละชั้น ที่ค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ถูกแจกแจงความถี่โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งช่วงตามค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยของการให้เกียรตินิยม ซึ่งแบ่งเป็นช่วงทั้งหมด 8 ช่วง คือ

ช่วงค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ย

2.00 - 2.24

2.25 - 2.49

2.50 - 2.74

2.75 - 2.99

3.00 - 3.24

3.25 - 3.49

3.50 - 3.74

3.75 - 4.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## 1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงศักยภาพในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. ทำให้ทราบถึงจำนวนนักศึกษาสำเร็จการศึกษา และไม่สำเร็จการศึกษา
3. ทำให้ทราบถึงระยะเวลาในการศึกษาแต่ละสาขาวิชาเอก
4. ทำให้ทราบถึงจำนวนนักศึกษาที่ได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรืออันดับสอง
5. ทำให้ทราบค่าส่วนประกอบความแปรปรวนของแต้มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ที่แสดงถึงความสอดคล้อง หรือความแตกต่างของแต้มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระหว่างรุ่นที่เข้าศึกษา
6. ทำให้ทราบถึงภาพรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และวิชาเอกของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาว่ามีการกระจายอย่างไร อยู่ในระดับใด เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเรียนการสอน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



และเทคโนโลยี ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประกอบอาชีพ และมาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาในระดับต่างๆต้องมีลักษณะหลากหลายและให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542:2) แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535 ได้ให้ความหมายของการศึกษาว่า เป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุขและสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้านของประเทศ

สรุปการศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการแสวงหาความรู้ อันนำไปสู่เป้าหมายสูงสุด ที่จะทำให้มนุษย์เป็นผู้ทรงคุณค่า ทั้งความรู้ความสามารถ ทักษะในการคิด การตัดสินใจแก้ปัญหาทั้งของตนเองและของส่วนรวม

## 2.2 ความสำคัญของการศึกษา

ในโลกยุคปัจจุบัน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้โลกเข้าสู่ยุคไร้พรมแดนที่เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวขับเคลื่อนให้ทุกมุมโลกเชื่อมต่อกันอย่างอิสระ ซึ่งต่างจากโลกในอดีตกาลที่เป็นโลกแห่งอารยธรรมของมวลมนุษย ด้วยอิทธิพลของความเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นการดำรงชีวิต การพัฒนาทางด้านวัตถุอันนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ๆ หรือแม้แต่การพัฒนาทางด้านจิตใจของปัจเจกบุคคล โลกที่สำคัญก็คือ การศึกษานับเอง มนุษย์และสังคมในประเทศต่างแข่งขันกันนานาประเทศในด้านต่างๆ ดังนั้นการที่ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันและยืนอยู่ได้อย่างมั่นคง การพัฒนาคนและคุณภาพของคนจึงเป็นปัจจัยสำคัญ การศึกษาจึงเป็นรากฐานที่มีความสำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ปัญหาต่างๆ อันจะเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่ง วิไล ตั้งจิตสมคิด(2539:36-37) ให้ความสำคัญของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ช่วยให้มีรู้ความชำนาญ ในการประกอบอาชีพ
2. ช่วยอบรมบ่มนิสัย ให้มีคุณสมบัติที่ดี เช่น ขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด พึ่งตนเองภาคภูมิใจในศักดิ์ศรีของตนเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. ช่วยขัดเกลาให้คนในสังคมละเอียดรอบา
4. ช่วยให้คนเคารพกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่ของตน
5. ช่วยให้เกิดสำนึกที่จะรักษาความมั่นคงเสถียรภาพของประเทศ
6. ช่วยให้ผู้รู้จักคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีของชาติ และคุณค่าของสิ่งแวดล้อม
7. ช่วยให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข
8. ช่วยให้บุคคลในสังคมสามารถเผชิญปัญหาและแก้ไขได้อย่างรอบคอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ลงเวลาให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## 2.3 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548

กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี (2548) คือ

2.3.1 การจัดการศึกษา มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติ และสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานทาง วิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้นๆ โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม

2.3.2 ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สำหรับการ การศึกษาภาคฤดูร้อน ได้กำหนดระยะเวลา และจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันเท่ากับการ การศึกษาภาคปกติ

### 2.3.3 การคิดหน่วยกิต

- รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยระบบทวิภาค
- รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค
- การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค
- การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นๆตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการ หรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค
- จำนวนหน่วยกิต รวมและระยะเวลาการศึกษา สำหรับหลักสูตร ระดับปริญญาตรี(4 ปี) ให้มีหน่วยกิต รวม ไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาเรียน ไม่เกิน 8 ปี

โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และ หมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรอบรู้อย่าง กว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถ คิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร สื่อความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักใน คุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคม ได้เป็นอย่างดี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิต รวม ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิต รวมสำหรับหลักสูตร(4 ปี) ไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต และสำหรับหลักสูตรต่อเนื่องมีจำนวนหน่วยกิต รวม ไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใดๆ ในหลักสูตรตามสถาบันอุดมศึกษากำหนด โดยให้มีจำนวนหน่วยกิต รวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)

เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา เกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละวิชา และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00 จากระดับ 4 จึงจะถือว่าจบการศึกษา

#### 2.4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เปิดสอนใน 2 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษา เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้การใช้ภาษาเชิงทักษะเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า และวิจัยทางวิชาการต่อไป
3. เพื่อให้สามารถใช้ความรู้ทางด้านภาษาเป็นสื่อในการเสริมสร้างวัฒนธรรม จริยธรรม คุณธรรม และมนุษยสัมพันธ์เพื่อก้าวไปอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

##### 2.4.1 โครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

หมวดวิชา	หน่วยกิต	หน่วยกิตรวม
หมวด วิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วย		32
-กลุ่มวิชาภาษา(บังคับ)	18	
-ภาษาญี่ปุ่น (6)		
-ภาษาอังกฤษ (6)		
-ภาษาไทย (6)		
หมวดวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		8
-วิชาบังคับ	6	
-วิชาเลือก	2	
หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		6
-วิชาบังคับ	3	
-วิชาเลือก	3	

หมวดวิชา	หน่วยกิต	หน่วยกิตรวม
หมวดวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย		99
วิชาเอก	75	
-วิชาบังคับ (51)		
-วิชาเลือก (24)		
วิชาโท	24	
หมวดวิชา	หน่วยกิต	หน่วยกิตรวม
-วิชาบังคับ (18)		
-วิชาเลือก (6)		
หมวดวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า		3
รวมจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร		148

#### 2.4.2 โครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

หมวดวิชา	หน่วยกิต	หน่วยกิตรวม
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วย		30
-กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6	
-กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6	
-กลุ่มวิชาภาษา	12	
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	6	
หมวดวิชาเฉพาะ		103
-วิชาแกน ประกอบด้วย	36	
-วิชาบังคับ (27)		
-วิชาบังคับเลือก (9)		
วิชาเอก ประกอบด้วย	43	
-วิชาบังคับ (31)		
-วิชาบังคับเลือก (12)		
วิชาโท ประกอบด้วย	24	
-วิชาบังคับ (18)		
-วิชาบังคับเลือก (6)		
หมวดวิชาเลือกเสรี		3
รวมจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร		139

เอกสารนี้เป็นเอกสารสำหรับใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มี 6 นำไปใช้

## 2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ทำการประเมินปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของการผลิตบัณฑิต และความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จจากแต่ละสาขาวิชาดังรายงานการวิจัยในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

### 1. รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ของการเรียน

ซิดชนก เชิงเช่าว (2520) ได้ศึกษา เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีต่างกัน พบว่านักศึกษาประเภทมหาวิทยาลัยจัดสอบโดยตรงจาก นักเรียนในภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่แตกต่างกับนักศึกษาประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญและนักศึกษาทั้ง 2 ประเภท มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รสนิน วรรณคำ (2530) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาเพียง 57.67% เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษารับจริง ซึ่งจะเห็นว่านักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา มีจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษารับจริง

วิลเลียม พี พอทเทอร์ (William P. Potter) (อ้างใน สุภาพร : 2523) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับอันดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่วิทยาลัยอัลมา (Alma College) พบว่า จากปี ค.ศ. 1965 ถึง ค.ศ. 1977 สัดส่วนของผู้ที่ได้รับเกียรตินิยมเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า และค่าเฉลี่ยของอันดับคะแนนก็เพิ่มขึ้นจาก 2.75 ไปเป็น 3.01 ในช่วงเวลาเดียวกัน และจากการศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้อันดับคะแนนสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นนี้ เนื่องจาก

1. การเปลี่ยนระบบเวลาในภาคเรียนของแต่ละปีการศึกษา จาก 2 เทอม ไปเป็น 3 เทอม ในปี ค.ศ. 1965 ทำให้ช่วงเวลาในการให้อันดับคะแนนสั้นลง ผู้เรียนจึงทำงานน้อยลง และสามารถพยายามทำงานเพื่อให้ได้คะแนนสูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การที่สถาบันเปิดโอกาสให้เลือกวิชาเรียนได้อย่างเสรี ทำให้ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนวิชาที่ง่าย เพื่อจะได้รับอันดับคะแนนสูง ๆ นอกจากนั้นการเปลี่ยนวิธีให้อันดับคะแนน โดยหันมาใช้วิธีคิดแบบ ได้/ตก ให้อ่อนและเพิ่มรายวิชาได้อย่างอิสระ และการประเมินผลด้วยระบบ 9 ตัวอักษร (nine – point grading scale) องค์ประกอบเหล่านี้มีส่วนทำให้อันดับคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างกว้างขวางในหลายสถาบัน ซึ่งเมื่อสถาบันการศึกษาได้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาเหล่านี้ และพยายามแก้ไขในบางส่วนของที่บกพร่อง ดังนั้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1974 เป็นต้นมา ก็มีแนวโน้มว่าค่าของอันดับคะแนนเฉลี่ยเริ่มลดลงบ้างแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่บนสื่อโซเชียลมีเดีย และต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำข้อมูลไปใช้

เดวิด จี บรอมลีย์ (David G. Bromley) (อ้างใน สุภาพร : 2523) ได้รวบรวมผลการสำรวจเกี่ยวกับอันดับคะแนนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวโน้มที่จะ

เกิดขึ้นในโอกาสพบว่า จากรายงานของนิตยสารนิวสวีค (Newweek) ไปว่า ที่มหาวิทยาลัยนอร์ทคาโรไลนา มีอันดับคะแนน A เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า ในช่วงปี ค.ศ. 1962 ถึง ค.ศ. 1972 และนิตยสารไทม์ (Time) รายงานว่า ในปีเดียวกัน ค่าเฉลี่ยของอันดับคะแนนที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford) เพิ่มขึ้นเป็น 3.5 ทั้งนี้เนื่องจากอันดับคะแนนที่ผู้เรียนได้รับมีแต่ A กับ B และจากการสำรวจของ Juola ในปี ค.ศ. 1974 พบว่า ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย จำนวน 135 แห่ง ค่าของอันดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.44 ในปี ค.ศ. 1964 ไปเป็น 2.77 ในปี ค.ศ. 1974 การที่ค่าของอันดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในหลายสถาบันเช่นนี้ พบว่า สาเหตุเนื่องมาจากสถาบันขาดความเอาใจใส่และไม่ค่อยเข้มงวดกับวิธีให้อันดับคะแนนของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนที่มีคุณภาพต่ำได้รับคะแนนสูงขึ้น นอกจากนั้นการเปลี่ยนวิธีให้อันดับคะแนนมาเป็นแบบ ใต้/ตก ก็ทำให้อันดับคะแนนเพิ่มขึ้นด้วย

## 2.6 กระบวนการเรียนการสอนกับการวัดและประเมินผลการศึกษา

การวัดและประเมินผลการศึกษา มีบทบาทต่อการจัดการการเรียนการสอนทุกวิชา ทุกระดับชั้น ทุกระดับการศึกษา และทุกประเภทการศึกษา เพราะว่าการวัดและประเมินผลช่วยให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบดูได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้นบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ การวัดและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวเนื่องกันและกัน การวัดและประเมินผลจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกันและกัน และต้องกระทำควบคู่กันไป

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและจะต้องทำอยู่ตลอดเวลา การวัดผลเป็นกระบวนการในการกำหนดค่าของสิ่งที่วัดเป็นตัวเลข สัญลักษณ์ หรือการแปลงคุณลักษณะของสิ่งที่มีวัดออกมาในรูปปริมาณ โดยอาศัยเครื่องมือในการวัด ส่วนการประเมินผลเป็นเรื่องของการตัดสินคุณค่า หรือจัดอันดับสิ่งที่วัด โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาอย่างมีระบบ การประเมินผลจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเชื่อมโยงมาจากการวัดผล และเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายหลังการวัดผล

### การวัดผล

การวัดผลที่ดีจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สามารถวัดคุณลักษณะที่ต้องการได้ มีขั้นตอนการวัดที่เป็นระบบ มีระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ ในการวัดผลทางการศึกษามีสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2519)

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดผลให้ชัดเจนที่สุด
2. เลือกเครื่องมือให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวัด
3. พยายามใช้เทคนิคการวัดหลาย ๆ วิธี

4. ศึกษาจุดเด่น จุดด้อยของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด เพื่อจะได้เลือกใช้ได้อย่างถูกต้อง
5. ระวังความผิดพลาด หรือความคลาดเคลื่อนของคะแนนที่อาจเกิดขึ้นจากการวัด คุณภาพของเครื่องมือ และตัวผู้วัดเอง
6. การวัดผลการศึกษาเป็นการวัดในระดับมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ซึ่งเป็นการวัดที่บ่งบอกศูนย์สัมพันธ์เท่านั้น การที่ผู้เรียนได้ศูนย์คะแนน มิได้หมายความว่าไม่มีความรู้เลย แต่อาจจะเป็นเพราะทำข้อสอบไม่ได้ หรือข้อสอบยากเกินไป
7. การวัดผลเป็นการวัดทางอ้อม ไม่มีเครื่องมือใด ๆ ที่จะทำการวัดได้ตรง ๆ การวัดจึงต้องอาศัยการนิยาม พฤติกรรมของแต่ละสมรรถภาพ แล้วจึงวัดพฤติกรรมเหล่านั้นออกมาเป็นคะแนนเพื่อแปลความหมายว่าผู้เรียนมีสมรรถภาพนั้น ๆ สูง – ต่ำเพียงใด
8. คะแนนที่ได้จากการวัดผลการศึกษา ประกอบด้วยคะแนนจริงกับคะแนนคลาดเคลื่อน (True score and Error score) คะแนนคลาดเคลื่อนจะมีอยู่เล็กน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งที่วัด เครื่องมือวัด และตัวผู้วัดเอง
9. การวัดผลการศึกษาเป็นการวัดในลักษณะการสรุปอ้างอิง เนื่องจากการวัดผล การศึกษานั้นเราวัดทางพฤติกรรมการแสดงออก ด้วยการวิเคราะห์กลุ่มพฤติกรรมอย่างละเอียดเป็นมวลพฤติกรรมหรือประชากรของพฤติกรรมทั้งหมด แล้วจึงสุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมที่เป็นตัวแทนเพื่อวัดความถี่การวัดผล

การประเมินผลการศึกษาและระบบการให้เกรดในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (ข้อบังคับสถาบันฯ, 2546)

#### การวัดและประมวลผลการศึกษา

ข้อ 22. ให้ใช้ระบบหน่วยกิตเป็นหลักในการวัดผลการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

การวัดและรายงานผลการศึกษาให้กำหนดค่าระดับคะแนนเป็นตัวอักษร และในการคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้เทียบค่าตัวอักษรเป็นแต้ม ดังนี้

ค่าระดับคะแนน	แต้ม	ผลการศึกษา
A	4	ดีเลิศ (Excellent)
B+	3.5	ดีมาก (Very Good)
B	3	ดี (Good)
C+	2.5	ดีพอใช้ (Fairly Good)
C	2	พอใช้ (Fair)
D+	1.5	อ่อน (Poor)
D	1	อ่อนมาก (Very Poor)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

F	0	ตก (Failed)
Fa	0	ตกเนื่องจากเวลาเรียนไม่พอ ไม่มีสิทธิ์สอบ (Failed, insufficient attendance)
Fe	0	ตกเนื่องจากขาดสอบ (Failed, absent from examination)
Fw	0	ตกเนื่องจากถอนวิชาเรียนเมื่อพ้นกำหนด (Failed, late withdrawal)
I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	-	พอใจ (Satisfactory)
U	-	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)

ข้อ 24. การคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

- 24.1 การคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย จะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ในการคำนวณแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ดำเนินการดังนี้ ให้คุณหน่วยกิตด้วยสัมประสิทธิ์ของรายวิชานั้นหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทุกวิชา ให้มีทศนิยมสองตำแหน่งโดยไม่มี การปัดเศษวิชาใดที่นักศึกษาเรียนซ้ำหรือเรียนแทนให้นำหน่วยกิตของวิชานั้นไปคิดด้วยทุกครั้ง
- 24.2 หั้คิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยเป็น 2 ประเภท ดังนี้
- 24.2.1 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา (Grade point average of semester = GPS) คือ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่คิดเฉพาะวิชาที่เรียนในภาคการศึกษานั้น
- 24.2.2 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Total grade point average = GPA) คือค่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่คิดจากวิชาที่เรียนเริ่มตั้งแต่เข้าเรียนจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน
- 24.3 วิชาฝึกงานถ้าหากผลการเรียนหรือการฝึกเป็นที่พอใจจะได้ S หากผลการเรียน หรือการฝึกไม่เป็นที่พอใจจะได้ U และให้ใช้นับสำหรับการจบการศึกษาตามหลักสูตรด้วย สำหรับนักศึกษาที่ไปฝึกงานต่างประเทศ ให้ถือว่าการฝึกงานนั้นเป็นการฝึกงานตามหลักสูตรการศึกษาได้

- 24.4 นักศึกษาซึ่งมีเหตุสุดวิสัยไม่สามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำเพื่อการวัดผลได้ทันกำหนดเวลา จะถือว่านักศึกษาผู้นั้นเรียนวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ จะได้รับค่าระดับคะแนน I (ไม่สมบูรณ์) เมื่อได้รับค่าระดับคะแนน I แล้วให้นักศึกษาแก้ค่าระดับคะแนน I ก่อนการลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาปกติถัดไป เว้นแต่กรณีรายวิชาที่เทียบเท่าปริญญาโท การแก้ค่าระดับคะแนน I ให้กำหนดโดยคณะกรรมการประจำคณะที่เป็นผู้รับผิดชอบวิชานั้นสังกัดอยู่ ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่ได้รับค่าระดับคะแนน I หากพ้นกำหนด จะได้รับค่าระดับคะแนน F
- 24.5 การคิดคะแนนเฉลี่ยสะสมเพื่อสำเร็จการศึกษาให้คิดเฉพาะจำนวนหน่วยกิตในวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และตามรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนก่อนหลัง เว้นแต่นักศึกษาซึ่งยังไม่สำเร็จการศึกษาตามที่กำหนดในข้อ 25.3

**ข้อ 25. การภาคทัณฑ์ และการฟื้นฟูสภาพเป็นนักศึกษา**

- 25.1 นักศึกษาซึ่งได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ต้องทำภาคทัณฑ์ไว้ในระหว่างภาคทัณฑ์ ถ้าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาถัดไป ต่ำกว่า 2.00 ให้นักศึกษานั้นฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา ทั้งนี้ให้นับรวมถึงการศึกษาภาคฤดูร้อนด้วย
- 25.2 นักศึกษาซึ่งถูกภาคทัณฑ์ไว้จะฟื้นฟูภาคทัณฑ์เมื่อได้รับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ทั้งนี้ให้นับรวมถึงการศึกษาภาคฤดูร้อนด้วย
- 25.3 นักศึกษาซึ่งเรียนได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรแล้ว แต่ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ยังต่ำกว่า 2.00 ถือว่ายังไม่สำเร็จการศึกษา ดังนั้นจะได้รับอนุญาตให้เรียนวิชาที่อยู่ในหลักสูตรต่อไปอีกไม่เกิน 4 ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาตาม ข้อ 6.7 เมื่อสิ้นสุดระยะเวลานี้แล้วหากค่าระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสม ยังต่ำกว่า 2.00 ให้นักศึกษาฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา
- 25.4 นักศึกษาซึ่งได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.00 ต้องฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

**ข้อ 26. เกียรตินิยมสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี**

**26.1 เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ให้นักศึกษาซึ่งได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.50 โดยใช้เวลาเรียนไม่เกินที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่เคยสอบตกและไม่เคยศึกษาซ้ำวิชาใดไปใช้เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

26.2 เกียรตินิยมอันดับสอง

นักศึกษาซึ่งได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.25 โดยใช้  
เวลาเรียน ไม่เกินที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่เคยสอบตกและไม่เคย  
ศึกษาซ้ำวิชาใด เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้เกียรตินิยมอันดับสอง

ข้อ 27. ให้คณะกรรมการประจำคณะที่นักศึกษาสังกัด พิจารณาผลของการวัดผลการศึกษา  
ทุกระดับ และทุกภาคการศึกษา

ข้อ 28. ให้คณบดี เป็นผู้อนุมัติผลของการวัดผลการศึกษาของแต่ละคณะ

ข้อ 29. ให้แต่ละคณะเก็บกระดาษคำตอบในการวัดผลการศึกษาไว้อย่างน้อยเป็นเวลา  
1 ปีการศึกษา นับแต่วันประกาศผลการศึกษา เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งทำลาย  
เอกสารนี้ได้ โดยให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526

หมวด 9

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ 31. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและจะมีสิทธิได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับปริญญาตรี  
หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (เฉพาะบางหลักสูตรที่กำหนด) ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

31.1 เรียนครบหน่วยกิตและวิชาตามที่สถาบันกำหนดไว้ในหลักสูตร

31.2 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า 2.00

31.3 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจะต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ของนักศึกษาตาม  
ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วย  
การพิจารณาเกียรติและศักดิ์ของนักศึกษา ตามหมวด 15

31.4 ต้องไม่เป็นผู้มีหนี้สินและภาระผูกพันกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายในสถาบัน

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน

วรรณิ สัตยวิวัฒน์ (2519 : 226 – 227) ได้ศึกษา เรื่องการบ่งชี้ลักษณะการสูญเปล่าทาง  
การศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล ในด้านการเรียนช้ากว่ากำหนดและการออกกลางคัน รวมทั้งการ  
คำนวณเงินที่รัฐต้องสูญเสียไป โดยทำการศึกษากับนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2508 - 2510  
ผลการวิจัยพบว่า คณะพยาบาลศาสตร์ไม่มีความสูญเปล่าทางการศึกษา และรัฐจะต้องสูญเสีย  
สำหรับนักศึกษาที่เรียนช้าและออกกลางคันคิดเป็นเงิน 3,440,416 บาท

กัลยา อนุพัฒน์ (2532) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบอัตราการรายงานตัว อัตราการ  
ออกกลางคัน ภูมิหลังทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อ

มหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกับวิธีรับรวมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นที่ 2527 - 2531 พบว่านักศึกษาที่รับตรงมีอัตราการรายงานตัว และการออกกลางคันต่ำกว่านักศึกษารับรวม นักศึกษาที่รับตรงมีผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สูงกว่านักศึกษารับรวมทุกคณะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยนักศึกษารับตรงสูงกว่านักศึกษารับรวมในทุกชั้นปี

## 2.7. รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา

วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์. (2538). ได้ทำการศึกษาผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพฯ 9 แห่งพบว่าพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาจะมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- เสริมศักดิ์ (2514) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตสาขามัธยมศึกษา จำนวน 336 คน ที่เรียนจบ กศ.บ. ในเดือนมีนาคม 2513 จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา 5 แห่ง คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปทุมวัน บางแสน มหาสารคาม และพิษณุโลก องค์ประกอบที่ศึกษามี 3 ด้าน คือ องค์ประกอบทางครอบครัว องค์ประกอบทางตัวนักเรียนเอง และองค์ประกอบทางสถานศึกษา โดยใช้เวลาขณะทดลองสะสมของนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็นสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบทางตัวนิสิตเองและทางสถานศึกษามีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา โดยได้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ทั้งหมด กับคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 0.354 แฟกเตอร์ ทางสถานศึกษาได้ R เท่ากับ 0.247 ซึ่งให้อำนาจพยากรณ์มากที่สุด แฟกเตอร์ทางครอบครัวให้อำนาจพยากรณ์น้อยที่สุด คือ R เท่ากับ 0.105 และสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุดตามลำดับ คือ ชั้นปีที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา อายุ และเพศ

- อาภา ถนัดช่วง (2511) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อการเรียนไม่สำเร็จของนิสิตวิทยาลัยการศึกษา ปีการศึกษา 2509 ตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน จำนวน 295 คน เป็นนิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ 49 คน และนิสิตที่เรียนสำเร็จ 246 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตที่เรียนไม่สำเร็จส่วนใหญ่พักอยู่กับญาติ มีค่าใช้จ่ายเหลือจากค่าที่พักอาศัยเดือนละ 405 บาท การสอบเข้าได้ตั้งแต่ช่วงกลางถึงช่วงล่างสุดของการแจกแจงอันดับในการสอบเข้าทั้งหมด นิสิตที่เรียนไม่สำเร็จมีความคิดเห็นต่อสาเหตุของการเรียนไม่สำเร็จว่า เกิดจากมหาวิทยาลัยมากกว่าตัวนิสิตเอง นอกจากนั้น นิสิตกลุ่มที่เรียนไม่สำเร็จ มีความกังวลในเรื่องผลการเรียนและการเรียนต่อมากกว่านิสิตที่เรียนสำเร็จ

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา โดยศึกษาลักษณะการกระจายของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและในวิชาเอก ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา และจำนวนบัณฑิตเกียรตินิยม โดยใช้ข้อมูลเต็มเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต รุ่นที่เข้าศึกษาปี 2540 - 2544 จากสำนักทะเบียน และประมวลผล

#### 3.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยนี้ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาญี่ปุ่น และสาขาภาษาอังกฤษ ซึ่งศึกษาจากข้อมูลเต็มเฉลี่ยสะสม

#### 3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 126 คน และนักศึกษาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ จำนวน 46 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 173 คน ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต รุ่นที่เข้าศึกษาปี 2540 ถึง 2544 จำแนกตามรุ่นที่เข้าศึกษาและสาขาวิชา

สาขาวิชา	รุ่นที่เข้าศึกษา										
	ปี 2540		ปี 2541		ปี 2542		ปี 2543		ปี 2544		รวม บัณฑิต
	แรกเข้า	จบ	แรกเข้า	จบ	แรกเข้า	จบ	แรกเข้า	จบ	แรกเข้า	จบ	
ภาษาญี่ปุ่น	29	28	31	28	25	23	27	24	27	23	126
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-	-	26	24	25	23	47
รวม	29	28	31	28	25	23	53	48	52	46	173

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
หมายเหตุ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเริ่มรับนักศึกษา รุ่น 1 ปีการศึกษา 2543  
ไม่วารัณต์ต่างๆ หงสน อักทงห้ามม.หัดตบแปลงเนือห่า และตองอ่างอังกถึงใจของเอกสารทุกครั่งที่มีการนำไปใช้

### 3.3 วิธีดำเนินการ

#### 1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับแต้มเฉลี่ยสะสม และเกรดเฉลี่ยรายวิชาในวิชาเอก ของสาขาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 5 รุ่น คือ ตั้งแต่รุ่นที่ 1 ที่เข้าศึกษา ปี 2540 - 2544 และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เฉพาะกิจ จำนวน 2 รุ่น คือ ตั้งแต่รุ่นที่ 1 ที่เข้าศึกษา ปี 2543 - 2544 เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ที่มีอยู่ในฐานข้อมูลของสำนักทะเบียนและประมวลผล สจล.

#### 2. การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์

ข้อมูลเกี่ยวกับแต้มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา จัดเก็บไว้ในฐานข้อมูลของสำนักทะเบียนและประมวลผล ผู้วิจัยแจ้งฝ่ายประมวลผลการศึกษา สำนักทะเบียนและประมวลผล ทราบถึงรายละเอียดของข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งประกอบด้วย รหัสประจำตัวนักศึกษา รุ่นที่เข้าศึกษา คณะภาควิชา ชั้นปี ภาคการศึกษา เกรดประจำวิชาในสาขาวิชาเอกและค่าแต้มเฉลี่ยสะสม ตลอดจนหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่รุ่นเข้าปีการศึกษา 2540 - 2544 และทำการจัดพิมพ์พร้อมบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูล

#### 3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

1. บันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล (Microsoft Excel) ซึ่งประกอบด้วยรหัสประจำตัวนักศึกษา รุ่นที่ศึกษา คณะ สาขาวิชา ค่าระดับคะแนนวิชาบังคับในหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไป วิชาแกน วิชาเอก วิชาโท เพศ ภูมิภาคกำเนิด อาชีพบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ภาคการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และค่าแต้มเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษา ในส่วนของแต้มเฉลี่ยสะสมได้แบ่งข้อมูลออกเป็นช่วง ลงในตารางแจกแจงความถี่ โดยจัดชั้นของอันตบคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรออกเป็น 8 ชั้น โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งช่วงตามค่าแต้มเฉลี่ยสะสมของการพัฒนาการศึกษาและการได้เกียรตินิยม

2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS / FW ดังนี้

2.1 ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายลักษณะการแจกแจงของแต้มเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษา

2.2 วิเคราะห์สัดส่วนบัณฑิตเกียรตินิยม ที่ได้แต้มเฉลี่ยสะสม 3.25 ขึ้นไป โดยใช้สถิติร้อยละ

2.3 วิเคราะห์การกระจายของเกรดเฉลี่ย ของวิชาเอกทั้งหมด โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์การกระจาย CV (Coefficient of Variance)

2.4 วิเคราะห์ความแตกต่างของส่วนประกอบความแปรปรวน (Variance Component Analysis) ของแต้มเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นและสาขาวิชาภาษาอังกฤษภายในรุ่นที่เข้า

ศึกษาและระหว่างรุ่นต่างๆ ที่เข้าศึกษา ถ้าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc Analysis) โดยวิธีการของ Scheffe

### 3. สูตรในการคำนวณ ได้แก่

สูตร  $CV = S.D. \times 100$

$S.D.$  = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$  = รั้บคะแนนเฉลี่ย (Mean)

สูตร  $Mean = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$

$$= \frac{X_1 + X_2 + X_3 + X_4}{n}$$

เมื่อ  $X_1 + X_2 + X_3 + X_4 + \dots + X_n$  = ผลรวมข้อมูลทั้งหมด  
 $n$  = จำนวนของข้อมูลทั้งหมด

สูตร  $S.D. = \sqrt{\text{variance}}$

ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย  $= \frac{\sum_{i=1}^n C_i G_i}{\sum_{i=1}^n C_i}$

เมื่อ  $C_i$  คือ จำนวนหน่วยกิตในวิชาที่  $i$  ที่ผู้สำเร็จการศึกษาเรียน

$G_i$  คือ ลำดับชั้นที่นักศึกษาสอบได้ ในวิชาที่  $i$

$n$  คือ วิชาทั้งหมดที่ผู้สำเร็จการศึกษาเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

### การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำเสนอเป็น 3 ตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนนักศึกษาที่เข้ารับจริง จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จำนวนนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาในแต่ละรุ่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ตั้งแต่รุ่น 1 ที่เข้าศึกษาปี 2540 - 2544 (รวม 5 รุ่น) และในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ตั้งแต่รุ่น 1 ที่เข้าศึกษาปี 2543 - 2544 (รวม 2 รุ่น) จะเสนอในรูปตารางและอธิบายเป็นความเรียงโดย

1.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละแสดงจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และไม่สำเร็จการศึกษาด้วยสาเหตุต่าง ๆ เทียบกับจำนวนนักศึกษารับเข้าจำแนกตามรหัสนักศึกษา

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนการพบปัญหาสำเนาเกิด และอาชีพ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาที่ศึกษาจนสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา โดยแสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ใช้เวลาเรียนตรงตามหลักสูตรกำหนด และใช้เวลามากกว่าหลักสูตรกำหนดโดยหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตใช้เวลา 4 ปี ตามข้อกำหนดของหลักสูตร และจะเสนอในรูปของตาราง และอธิบายเป็นความเรียง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาพรวม จำแนกแต่ละสาขาวิชาและปี ที่จบการศึกษาที่สะท้อนจากผลการเรียนของนักศึกษาจะเสนอในรูปตาราง และอธิบายเป็นความเรียงตามลำดับ ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชา

3.2 ผลการวิเคราะห์ร้อยละและความถี่ของการกระจายของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร และในวิชาเอกของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาและแต่ละรุ่น

3.3 ผลการวิเคราะห์สัดส่วนของนักศึกษาเกียรตินิยมในแต่ละสาขาวิชา ตั้งแต่ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตรุ่น 1 - รุ่น 5 (นักศึกษารุ่นที่เข้าศึกษาปี 2540 - 2544 และได้สำเร็จการศึกษาในปี 2543 - 2547 ตามลำดับ)

3.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของเต็มเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาระหว่าง  
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหลังที่ และที่ยังมีข้อสงสัยของสิ่งที่เกี่ยวข้องเอกสารที่พิมพ์ออกมา  
ภายในสาขาวิชาและรุ่นเดียวกัน กับระหว่างรุ่นที่เข้าศึกษาในแต่ละสาขาวิชา

ตอนที่ 1 ข้อ 1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนนักศึกษาที่เข้า และสำเร็จการศึกษากับจำนวนนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาด้วยสถานภาพต่าง ๆ

ตารางที่ 2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต รุ่นเข้าศึกษาปี 2540 ถึง 2544 จำแนกตามรุ่นและสาขาวิชา

สาขาวิชา	ปี 2540										ปี 2541										ปี 2542									
	แรก เข้า	จบ		ตกให้ออก		ไม่มา ลงทะเบียน		ลาออก		แรก เข้า	จบ		ตกให้ออก		ไม่มา ลงทะเบียน		ลาออก		แรก เข้า	จบ		ตกให้ออก		ไม่มา ลงทะเบียน		ลาออก				
		N	%	N	%	N	%	N	%		N	%	N	%	N	%	N	%		N	%	N	%	N	%	N	%			
		ภาษาญี่ปุ่น	29	28	96.55	-	-	1	3.44		-	-	31	28	90.32	3	9.67	-		-	-	-	25	23	92.00	-	-	1	4.00	1
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
รวม	29	28	96.55	-	-	1	3.44	-	-	31	28	90.32	3	9.67	-	-	-	-	25	23	92.00	-	-	1	4.00	1	4.00			

หมายเหตุ : สาขาวิชาภาษาอังกฤษเริ่มรับนักศึกษารุ่น 1 ปีการศึกษา 2543

ตารางที่ 2 (ต่อ) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต รุ่นเข้าศึกษาปี 2540 ถึง 2544 จำแนกตามรุ่นและสาขาวิชา

สาขาวิชา	ปี 2543										ปี 2544								รวมนักศึกษาทั้งหมด										
	แรก เข้า	จบ		ตกให้ออก		ไม่มา ลงทะเบียน		ลาออก		แรก เข้า	จบ		ตกให้ออก		ไม่มา ลงทะเบียน		ลาออก		รับ เข้า	จบ		ไม่จบ		ตกให้ออก		ไม่มา ลงทะเบียน		ลาออก	
		N	%	N	%	N	%	N	%		N	%	N	%	N	%	N	%		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
ภาษาญี่ปุ่น	27	24	88.88	-	-	3	11.1	-	-	27	23	85.18	-	-	3	11.11	1	3.70	139	126	90.64	13	9.35	3	2.15	8	5.75	2	1.43
ภาษาอังกฤษ	26	24	92.30	-	-	2	7.69	-	-	25	23	92.00	-	-	1	4.00	1	4.00	51	47	92.15	4	7.84	-	-	3	5.88	1	1.96
รวม	53	48	90.56	-	-	5	9.43	-	-	52	46	88.46	-	-	4	7.69	2	3.84	190	173	91.05	17	8.94	3	1.57	11	5.78	3	1.57

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษารหัส 40 - 44 ทั้งในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 2 สาขา วิชานี้เกือบทั้งหมดจะสำเร็จการศึกษามีจำนวน 173 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 190 คน คิดเป็นร้อยละ 91.05 และผู้ไม่สำเร็จการศึกษามีเพียงจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.94 โดยผู้ไม่สำเร็จการศึกษาคด้วยสาเหตุต่างๆ ดังนี้

1. นักศึกษาที่พ้นสภาพด้วยกรณีตกให้ออก เป็นนักศึกษาเนื่องจากผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57
2. นักศึกษาที่พ้นสภาพด้วยกรณีไม่มาลงทะเบียนเป็นนักศึกษาที่ไม่มาติดต่อกับมหาวิทยาลัยภายหลังจากวันเปิดภาคเรียน 30 วัน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.78
3. นักศึกษาที่พ้นสภาพด้วยกรณีขอลาออกจากการเป็นนักศึกษาที่ขอลาออกจากการเป็นนักศึกษา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57

## 1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละภูมิหลังของผู้สำเร็จการศึกษา

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตรุ่นเข้าปี 2540 - 2544 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนาเกิดและอาชีพ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ประเภท	สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น		สาขาวิชาภาษาอังกฤษ		รวม	
	N	%	N	%	N	%
เพศ						
หญิง	111	88.1	43	91.50	154	89.0
ชาย	15	11.9	4	8.5	19	11.0
รวม	126	100.0	47	100.0	173	100.0
ภูมิลำเนาเกิด*						
กรุงเทพฯ	58	59.2	31	66.0	89	61.4
ภาคกลาง**	23	23.5	9	19.10	32	22.1
ภาคเหนือ	4	4.1	1	2.1	5	3.4
ภาคอีสาน	6	6.1	4	8.5	10	6.9
ภาคใต้	7	7.1	2	4.3	9	6.2
รวม	98	100.0	47	100.0	145	100.0
อาชีพบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง*						
รับราชการ	39	39.8	10	21.3	49	33.79
รัฐวิสาหกิจ	2	2.0	5	10.6	7	4.82
ลูกจ้างเอกชน	3	3.1	7	14.9	10	6.89
ค้าขาย	9	9.2	14	29.8	23	15.86
รับจ้าง	15	15.3	8	17.0	23	15.86
เกษตรกร	24	24.5	1	2.1	25	17.24
ไม่ประกอบอาชีพ	6	6.1	2	4.3	8	5.51
รวม	98	100.0	47	100	145	100.0

หมายเหตุ \*ข้อมูลประเภทภูมิลำเนาเกิด และข้อมูลอาชีพบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง มีทุกกลุ่มยกเว้นสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่น 1 รหัสเข้า 2540 จำนวน 28 คน มีข้อมูลไม่ครบ เนื่องจากข้อจำกัดของข้อมูลที่ได้

\*\*ภาคกลางไม่รวมกรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตาราง 3 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตรุ่นเข้าปี 2540 - 2544 จำนวน 173 คน เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0 และเพศชาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

ผลจากรายง พบว่าภูมิถิ่นกำเนิดของนักศึกษาทั้ง 2 สาขาวิชา มีภูมิถิ่นกำเนิดอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือจังหวัดในภาคกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 และรองลงมาอีกคือจังหวัดในภาคอีสาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

เมื่อพิจารณา อาชีพบิดา/มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต พบว่า ทั้ง 2 สาขาวิชา มีการประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 33.79 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 รองลงมาอีกคืออาชีพรับจ้าง และอาชีพค้าขาย โดยมีจำนวนเท่ากันคือ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.86



ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาที่ศึกษาจนสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละสาขาวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต พร้อมทั้งค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2543 – 2547 จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ศึกษาในหลักสูตร 4 ปี

รหัส	สาขาวิชา	4 ปี			เกิน 4 ปี			รวมทั้งสิ้น		
		จำนวน	%	$\bar{X}$	จำนวน	%	$\bar{X}$	จำนวน	%	$\bar{X}$
40	ภาษาญี่ปุ่น	28	100.00	2.87	-	-	-	28	100.00	2.87
41	ภาษาญี่ปุ่น	26	92.85	2.93	2	7.14	2.22	28	100.00	2.88
42	ภาษาญี่ปุ่น	21	91.30	3.00	2	8.69	2.98	23	100.00	3.00
43	ภาษาญี่ปุ่น	24	100.00	2.93	-	-	-	24	100.00	2.93
44	ภาษาญี่ปุ่น	23	100.00	2.74	-	-	-	23	100.00	2.74
	รวม	122	96.82	2.90	4	3.17	2.60	126	100.00	2.89

ตาราง 4 แสดงให้ทราบว่า ปีการศึกษา 2543 – 2547 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มีผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร 4 ปี รวมทั้งสิ้น 126 คน ในจำนวนนี้มีผู้สำเร็จการศึกษา ที่ใช้เวลาเรียน 4 ปีพอดี จำนวน 122 คน คิดเป็น ร้อยละ 96.82 และมีผู้ที่ใช้เวลาเรียนเกิน 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

ในภาพรวมของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ในปีการศึกษา 2545 มีผู้สำเร็จการศึกษา ที่ใช้เวลาเรียน 4 ปีพอดีและมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรสูงสุดเท่ากับ 3.00 รองลงมาคือ ผู้สำเร็จปีการศึกษา 2546 และปีการศึกษา 2544 ที่ใช้เวลาเรียน 4 ปีพอดี และมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรเท่ากับ 2.93 และผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2544 ที่ใช้เวลาเรียนมากกว่า 4 ปีและมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยต่ำสุดคือ เท่ากับ 2.22

**ตาราง 5** แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละสาขาวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต พร้อมทั้งค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2543 – 2547 จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ศึกษาในหลักสูตร 4 ปี

รหัส	สาขาวิชา	4 ปี			เกิน 4 ปี			รวมทั้งสิ้น		
		จำนวน	%	$\bar{X}$	จำนวน	%	$\bar{X}$	จำนวน	%	$\bar{X}$
43	ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ	22	91.66	3.07	1	8.33	2.84	24	100.00	3.05
44	ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ	23	100.00	2.97	-	-	-	23	100.00	2.97
	รวม	45	95.74	3.02	2	4.25	2.84	47	100.00	3.01

ตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าปีการศึกษา 2543 – 2547 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ มีผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร 4 ปี รวมทั้งสิ้น 47 คน

ในจำนวนนี้มีผู้สำเร็จการศึกษาที่ใช้เวลาเรียน 4 ปีพอดีจำนวน 45 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.02 และมีผู้ที่ใช้เวลาเรียนเกิน 4 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25

ในภาพรวมของสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ในปีการศึกษา 2546 มีผู้สำเร็จการศึกษาที่ใช้เวลาเรียน 4 ปี พอดี และมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร สูงสุดเท่ากับ 3.07 รองลงมา คือ ผู้สำเร็จปี 2547 มีผู้สำเร็จการศึกษาที่ใช้เวลาเรียน 4 ปี พอดีและมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร เท่ากับ 2.97 และรองลงมา คือ ผู้สำเร็จปีการศึกษา 2546 ที่ใช้เวลาเรียนเกิน 4 ปี และมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า คือ 2.84

### ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาพรวม จำแนกแต่ละสาขาวิชา

3.1 ผลการวิเคราะห์ร้อยละ และความถี่ของการกระจายของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาและแต่ละรุ่น

#### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 6 ร้อยละความถี่ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 40 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	
	ตลอดหลักสูตร	
	ความถี่	ร้อยละ
2.00 - 2.24	1	3.60
2.25 - 2.49	2	7.10
2.50 - 2.74	7	25.00
2.75 - 2.99	7	25.00
3.00 - 3.24	5	17.90
3.25 - 3.49	5	17.90
3.50 - 3.74	1	3.60
3.75 - 4.00	-	-
<b>รวม</b>	<b>28</b>	<b>100.00</b>

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นรุ่นเข้าศึกษารหัส 40 ในช่วง 2.50 - 2.74 และ 2.75 - 2.99 มีความถี่สูงสุดเท่ากันคือ เท่ากับ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาในช่วง 3.00 - 3.24 และ 3.25 - 3.49 มีความถี่เท่ากันคือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 รองลงมาอีกในช่วง 2.25 - 2.49 มีความถี่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 7 ร้อยละความถี่ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 41 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	
	ตลอดหลักสูตร	
	ความถี่	ร้อยละ
2.00 - 2.24	1	3.60
2.25 - 2.49	3	10.70
2.50 - 2.74	5	17.90
2.75 - 2.99	10	35.70
3.00 - 3.24	4	14.30
3.25 - 3.49	4	14.30
3.50 - 3.74	1	3.60
3.75 - 4.00	-	-
รวม	20	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นรุ่นเข้าศึกษารหัส 41 ในช่วง 2.75 - 2.99 มีความถี่สูงสุด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 รองลงมาในช่วง 2.50 - 2.74 มีความถี่ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 รองลงมาอีกในช่วง 2.25 - 2.49 มีความถี่ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 8 ร้อยละความถี่ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 42 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ช่วงค่าลำดับชั้น สะสมเฉลี่ย	ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	
	ตลอดหลักสูตร	
	ความถี่	ร้อยละ
2.00 - 2.24	1	4.30
2.25 - 2.49	1	4.30
2.50 - 2.74	3	13.00
2.75 - 2.99	6	26.10
3.00 - 3.24	6	26.10
3.25 - 3.49	3	13.00
3.50 - 3.74	2	8.70
3.75 - 4.00	1	4.30
รวม	23	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นรุ่นเข้าศึกษารหัส 42 ในช่วง 2.75 - 2.99 และ 3.00 - 3.24 มีความถี่สูงสุดเท่ากันคือ เท่ากับ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมาในช่วง 2.50 - 2.74 และ 3.25 - 3.49 มีความถี่เท่ากันคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 รองลงมาอีกในช่วง 3.50 - 3.74 มีความถี่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ตาราง 9 ร้อยละความถี่ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 43 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ช่วงค่าลำดับชั้น สะสมเฉลี่ย	ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	
	ตลอดหลักสูตร	
	ความถี่	ร้อยละ
2.00 - 2.24	-	-
2.25 - 2.49	3	12.50
2.50 - 2.74	3	12.50
2.75 - 2.99	7	29.20
3.00 - 3.24	6	25.00
3.25 - 3.49	5	20.80
3.50 - 3.74	-	-
3.75 - 4.00	-	-
<b>รวม</b>	<b>24</b>	<b>100.00</b>

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นรุ่นเข้าศึกษารหัส 43 ในช่วง 2.75 - 2.99 มีความถี่สูงสุด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 รองลงมาในช่วง 3.00 - 3.24 มีความถี่ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาอีกในช่วง 3.25 - 3.49 มีความถี่เท่ากันคือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 10 ร้อยละความถี่ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 44 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	
	ตลอดหลักสูตร	
	ความถี่	ร้อยละ
2.00 - 2.24	1	4.30
2.25 - 2.49	6	26.10
2.50 - 2.74	4	17.40
2.75 - 2.99	7	30.40
3.00 - 3.24	4	17.40
3.25 - 3.49	1	4.30
3.50 - 3.74	-	-
3.75 - 4.00	-	-
<b>รวม</b>	<b>23</b>	<b>100.00</b>

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นรุ่นเข้าศึกษารหัส 44 ในช่วง 2.75 - 2.99 มีความถี่สูงสุด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงมาในช่วง 2.25 - 2.49 มีความถี่ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมาอีกในช่วง 2.50 - 2.74 และ 3.00 - 3.24 มีความถี่เท่ากันคือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 11 ร้อยละความถี่ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ รุ่นเข้าศึกษารหัส 43 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	
	ตลอดหลักสูตร	
	ความถี่	ร้อยละ
2.00 - 2.24	-	-
2.25 - 2.49	-	-
2.50 - 2.74	3	12.50
2.75 - 2.99	6	25.00
3.00 - 3.24	11	45.80
3.25 - 3.49	4	16.70
3.50 - 3.74	-	-
3.75 - 4.00	-	-
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจรุ่นเข้าศึกษารหัส 43 ในช่วง 3.00 – 3.24 มีความถี่สูงสุด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 รองลงมาในช่วง 2.75 – 2.99 มีความถี่ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาอีกในช่วง 3.25 – 3.49 มีความถี่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตาราง 12** ร้อยละความถี่ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ รุ่นเข้าศึกษาปี 44 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ช่วงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย	
	ตลอดหลักสูตร	
	ความถี่	ร้อยละ
2.00 - 2.24	-	-
2.25 - 2.49	-	-
2.50 - 2.74	7	30.40
2.75 - 2.99	6	26.10
3.00 - 3.24	5	21.70
3.25 - 3.49	5	21.70
3.50 - 3.74	-	-
<b>รวม</b>	<b>23</b>	<b>100.00</b>

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจรุ่นเข้าศึกษาปี 44 ในช่วง 2.50 - 2.74 มีความถี่สูงสุด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงมาในช่วง 2.75 - 2.99 มีความถี่ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมาอีกในช่วง 3.00 - 3.24 และ 3.25 - 3.49 มีความถี่เท่ากันคือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 13 แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต  
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

รหัส	สาขาวิชาภาษาไทย			สาขาวิชาภาษาอังกฤษ		
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.
40	28	2.87	0.38	-	-	-
41	28	2.88	0.34	-	-	-
42	23	3.00	0.40	-	-	-
43	24	2.93	0.32	24	3.05	0.20
44	23	2.74	0.31	23	2.97	0.28

หมายเหตุ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เริ่มรับนักเรียนรุ่นแรก ปีการศึกษา 2543

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ รหัสประจำตัว 43 มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรสูงสุด เท่ากับ 3.05 รองลงมา คือ รหัสประจำตัว 42 ในสาขาวิชาภาษาไทย มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรเท่ากับ 3.00 และรหัสประจำตัว 44 ใน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรเท่ากับ 2.97

เมื่อพิจารณาในภาพรวม สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรสูงกว่าผู้สำเร็จในสาขาวิชาภาษาไทย เล็กน้อย โดยผู้สำเร็จในสาขาภาษาอังกฤษในรหัสประจำตัว 43 มีค่า  $\bar{X} = 3.05$  ในขณะที่ผู้สำเร็จในสาขาภาษาไทย รหัสประจำตัว 42 มีค่า  $\bar{X} = 3.00$

### 3.2 ผลการวิเคราะห์ร้อยละ และความถี่ของการกระจายของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร และในวิชาเอกของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละสาขาวิชา และแต่ละรุ่น

ตาราง 14 แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย รุ่นเข้าศึกษารหัส 40 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนหน่วยกิต/ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชา														
	หมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปบังคับ		หมวดวิชาวิชาเอกบังคับ		หมวดวิชาโท						การจัดการนันทนาการบังคับ			ตลอดหลักสูตร	
					ภาษาอังกฤษบังคับ			สารนิเทศศาสตร์บังคับ							
	27 หน่วยกิต		51 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			134 หน่วยกิต	
$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
28	2.84	0.40	2.77	0.53	11.00	3.03	0.33	11.00	3.56	0.21	11.00	3.53	0.24	2.87	0.38

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย รุ่นเข้าศึกษารหัส 40 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 28 คน มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร เท่ากับ 2.87

ในภาพรวมพิจารณาเฉพาะวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปวิชาเอก และวิชาโท พบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาโทจะสูงที่สุด เท่ากับ 3.56 คือสาขาวิชาสารนิเทศศาสตร์ รองลงมาคือวิชาโทสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ เท่ากับ 3.53 รองลงมาอีกคือวิชาโทสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 3.03 ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและวิชาเอกแล้ว จะพบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรจะสูงกว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาเอก

ตาราง 15 แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น  
รุ่นเข้าศึกษารหัส 41 คณะครู ภาสตร์อุตสาหกรรม

จำนวน ผู้สำเร็จ การศึกษา	จำนวนหน่วยกิต/ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชา														
	หมวดวิชา พื้นฐานศึกษา ทั่วไปบังคับ		หมวดวิชา วิชาเอก บังคับ		หมวดวิชาโท						ตลอดหลักสูตร				
					ภาษาอังกฤษ บังคับ			สารนิเทศศาสตร์ บังคับ					การจัดการนันทนาการ บังคับ		
	27 หน่วยกิต		51 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต		134 หน่วยกิต		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
28	2.89	0.36	2.79	0.50	13.00	2.92	0.36	.00	3.51	0.23	8.00	3.67	0.24	2.88	0.34

ตารางที่ 15 แสดงให้ทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 41 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 มีจำนวน 28 คน มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย  
ตลอดหลักสูตร เท่ากับ 2.88

ในภาพรวมพิจารณาเฉพาะวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปวิชาเอก และวิชาโท พบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาโทจะสูงที่สุด เท่ากับ 3.67

คือสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ รองลงมาคือวิชาโทสาขาวิชาสารนิเทศศาสตร์ เท่ากับ 3.51 รองลงมาอีกคือวิชาโทสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 2.92

ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและวิชาเอกแล้ว จะพบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรจะสูงกว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาเอก

ตาราง 16 แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี  
รุ่นเข้าศึกษารหัส 42 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

จำนวน ผู้สำเร็จ การศึกษา	จำนวนหน่วยกิต/ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชา														
	หมวดวิชา พื้นฐานศึกษา ทั่วไปบังคับ		หมวดวิชา วิชาเอก บังคับ		หมวดวิชาโท						ตลอดหลักสูตร				
					ภาษาอังกฤษ บังคับ		สารนิเทศศาสตร์ บังคับ		การจัดการนันทนาการ บังคับ						
	27 หน่วยกิต		51 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต		134 หน่วยกิต				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
23	3.07	0.30	2.88	0.56	12.00	3.02	0.34	00	3.49	0.34	3.00	3.83	0.00	3.00	0.40

ตารางที่ 16 แสดงให้ทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รุ่นเข้าศึกษารหัส 42 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545 มีจำนวน 23 คน มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย  
ตลอดหลักสูตร เท่ากับ 3.00

ในภาพรวมพิจารณาเฉพาะวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปวิชาเอก และวิชาโท พบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาโทจะสูงที่สุด เท่ากับ 3.83  
คือสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ รองลงมาคือวิชาโทสาขาวิชาสารนิเทศศาสตร์ เท่ากับ 3.49 รองลงมาอีกคือวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไป เท่ากับ 3.07

ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและวิชาเอกแล้ว จะพบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรจะสูงกว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาเอก

ตาราง 17 แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น  
รุ่นเข้าศึกษารหัส 4) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

จำนวน ผู้สำเร็จ การศึกษา	จำนวนหน่วยกิต/ค่าเฉลี่ยลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชา														
	หมวดวิชา พื้นฐานศึกษา ทั่วไปบังคับ		หมวดวิชา วิชาเอก บังคับ		หมวดวิชาโท						การจัดการนันทนาการ บังคับ			ตลอดหลักสูตร	
					ภาษาอังกฤษ บังคับ		สารนิเทศศาสตร์ บังคับ								
	27 หน่วยกิต		51 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต		134 หน่วยกิต				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
24	2.92	0.30	2.86	0.43	16.00	2.78	0.34	16.00	3.62	0.20	4.00	3.83	0.00	2.93	0.32

ตารางที่ 17 แสดงให้ทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 4) และดำเนินการศึกษาในปีการศึกษา 2546 มีจำนวน 24 คน มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย  
ตลอดหลักสูตร เท่ากับ 2.93

ในภาพรวมพิจารณาเฉพาะวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปวิชาเอก และวิชาโท พบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาโทจะสูงที่สุด เท่ากับ 3.83  
คือสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ รองลงมาคือวิชาโทสาขาวิชาสารนิเทศศาสตร์ เท่ากับ 3.62 รองลงมาอีกคือวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไป เท่ากับ 2.92

ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและวิชาเอกแล้ว จะพบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรจะสูงกว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาเอก

ตาราง 18 แสดงค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น  
รุ่นเข้าศึกษารหัส 4- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

จำนวน ผู้สำเร็จ การศึกษา	จำนวนหน่วยกิต/ค่าลิ้มดับขั้นสะสมเฉลี่ยในวิชา														
	หมวดวิชา พื้นฐานศึกษา ทั่วไปบังคับ		หมวดวิชา วิชาเอก บังคับ		หมวดวิชาโท						การจัดการนันทนาการ บังคับ		ตลอดหลักสูตร		
					ภาษาอังกฤษ บังคับ			สารนิเทศศาสตร์ บังคับ							
	27 หน่วยกิต		51 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต		134 หน่วยกิต		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
23	2.72	0.34	2.77	0.40	18.00	2.55	0.28	00	3.23	0.27	-	-	-	2.74	0.30

ตารางที่ 18 แสดงให้ทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รุ่นเข้าศึกษารหัส 44 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 มีจำนวน 23 คน มีค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร เท่ากับ 2.74

ในภาพรวมพิจารณาเฉพาะวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปวิชาเอก และวิชาโท พบว่าค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาโทจะสูงที่สุด เท่ากับ 3.23 คือสาขาวิชาสารนิเทศศาสตร์ รองลงมาคือวิชาเอก เท่ากับ 2.77 รองลงมาอีกคือวิชาพื้นฐานศึกษา ทั่วไป เท่ากับ 2.72

ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและวิชาเอกแล้ว จะพบว่าค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาเอกจะสูงกว่าค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร

ตาราง 19 แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ  
 รุ่นเข้าศึกษาปี 43 คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม

จำนวน ผู้สำเร็จ การศึกษา	จำนวนหน่วยกิต/ค่าเฉลี่ยชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชา																						
	หมวดวิชา พื้นฐานศึกษา		หมวดวิชา เฉพาะแกน		หมวดวิชา วิชาเอก		หมวดวิชาโท															ตลอดหลักสูตร	
	ทั่วไปบังคับ		บังคับ		บังคับ		ภาษาญี่ปุ่น			ภาษาไทย			สารนิเทศศาสตร์			การจัดการนันทนาการ			การท่องเที่ยว				
	15 หน่วยกิต		27 หน่วยกิต		31 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			139 หน่วยกิต	
$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
24	2.74	0.22	3.13	0.24	3.11	0.26	4.00	2.42	0.51	4.00	3.50	0.29	3.00	3.36	0.12	-	-	-	13.00	3.38	0.28	3.05	0.20

ตารางที่ 19 แสดงให้ทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ รุ่นเข้าศึกษาปี 43 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2546 มีจำนวน 24 คน มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร เท่ากับ 3.05

ในภาพรวมพิจารณาเฉพาะวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปวิชาเอก และวิชาโท พบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาโทจะสูงที่สุด เท่ากับ 3.50 คือสาขาวิชาภาษาไทย รองลงมาคือวิชาโทสาขาวิชาการท่องเที่ยว เท่ากับ 3.38 รองลงมาอีกคือวิชาโทสาขาวิชา สารนิเทศ ศาสตร์ เท่ากับ 3.36

ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและวิชาเอกแล้ว จะพบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาเอกจะสูงกว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร

ตาราง 20 แสดงค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยวิชาพื้นฐานวิชาแกน วิชาเอก วิชาโท และตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ  
รุ่นเข้าศึกษารหัส 44 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

จำนวน ผู้สำเร็จ การศึกษา	จำนวนหน่วยกิต/ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชา																						
	หมวดวิชา พื้นฐานศึกษา		หมวดวิชา เฉพาะแกน		หมวดวิชา วิชาเอก		หมวดวิชาโท														ตลอดหลักสูตร		
	ทั่วไปบังคับ		บังคับ		บังคับ		ภาษาญี่ปุ่น			ภาษาไทย			สาขานิติศาสตร์			การจัดการนันทนาการ			การท่องเที่ยว				
	15 หน่วยกิต		27 หน่วยกิต		31 หน่วยกิต		18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			18 หน่วยกิต			139 หน่วยกิต	
$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
23	2.96	0.30	2.96	0.33	2.97	0.29	4.00	2.70	1.01	-	-	-	19.00	3.14	0.19	-	-	-	-	-	-	2.97	0.28

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ รุ่นเข้าศึกษา รหัส 44 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 มีจำนวน 23 คน มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร เท่ากับ 2.97

ในภาพรวมพิจารณาเฉพาะวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานศึกษาทั่วไปวิชาเอก และวิชาโท พบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาโทจะสูงที่สุด เท่ากับ 3.14 คือสาขาสารนิเทศศาสตร์ รองลงมาคือวิชาเอก เท่ากับ 2.97 รองลงมาอีกคือพื้นฐานศึกษาทั่วไป เท่ากับ 2.96

ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและวิชาเอกแล้ว จะพบว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในวิชาเอกจะสูงกว่าค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร

3.3 ผลการวิเคราะห์สัดส่วนของนักศึกษาเกียรตินิยมในแต่ละสาขาวิชา ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต รุ่น 1 – รุ่น 5 (รหัสเข้า 2540 – 2544) สำเร็จในปีการศึกษา 2543 - 2547

ตาราง 21 แสดงจำนวนบัณฑิตเกียรตินิยมปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาญี่ปุ่น) จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จ	จำนวนบัณฑิตเกียรตินิยม			ร้อยละ
		อันดับ 1	อันดับ 2	รวม	
2543	28	1	5	6	21.42
2544	26	1	4	5	19.23
2545	23	2	3	5	21.73
2546	26	-	5	5	19.23
2547	23	-	1	1	4.34
รวม	126	4	18	22	17.46

ตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผลิตบัณฑิตปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาญี่ปุ่น) ผลิตบัณฑิตตั้งแต่รุ่นแรกเข้า ปีการศึกษา 2540 จนถึงปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 126 คน ในจำนวนนี้มีผู้ได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง 4 คน เกียรตินิยมอันดับสอง 18 คน รวมทั้งสิ้น 22 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.46

หากพิจารณาแต่ละปีการศึกษาแล้วพบว่า ในปีการศึกษา 2545 มีผู้ได้รับเกียรตินิยมสูงสุดถึงร้อยละ 21.73 (มีผู้สำเร็จการศึกษา 23 คน ได้รับเกียรตินิยม 5 คน) รองลงมา ในปีการศึกษา 2543 มีผู้ได้รับเกียรตินิยมร้อยละ 21.42 (มีผู้สำเร็จการศึกษา 28 คน ได้รับเกียรตินิยม 6 คน) นอกจากนี้ปีการศึกษา 2546 มีผู้ได้รับเฉพาะเกียรตินิยมอันดับสอง ร้อยละ 19.23 (มีผู้สำเร็จการศึกษา 26 คน ได้รับเกียรตินิยม 5 คน) และปีการศึกษา 2547 มีผู้ได้รับเฉพาะเกียรตินิยมอันดับสอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.34 จากผู้สำเร็จการศึกษา 23 คน

ตาราง 22 แสดงจำนวนบัณฑิตเกียรตินิยมปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ) จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จ	จำนวนบัณฑิตเกียรตินิยม			ร้อยละ
		อันดับ 1	อันดับ 2	รวม	
2546	22	-	4	4	18.18
2547	25	-	5	5	20.00
รวม	47	-	9	9	19.14

ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผลิตบัณฑิตปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ) ผลิตบัณฑิตตั้งแต่วันแรกเข้า ปีการศึกษา 2543 จนถึง ปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 47 คน มีเฉพาะเกียรตินิยมอันดับสอง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 19.14

3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความแตกต่างในแต้มเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาระหว่างภายใน  
สาขาวิชาและระหว่างรุ่นที่เข้าศึกษา จำแนกในแต่ละสาขาวิชา

ตาราง 23 ค่าสถิติพื้นฐานของแต้มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ในรุ่นที่เข้าศึกษาปี 2540-2544

รหัส	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
ปี 2540	28	2.8793	.38769	.07327	2.7290	3.0296	2.03	3.64
ปี 2541	28	2.8882	.34755	.06568	2.7534	3.0230	2.16	3.64
ปี 2542	23	3.0074	.40034	.08348	2.8343	3.1805	2.10	3.87
ปี 2543	24	2.9383	.32601	.06655	2.8007	3.0760	2.27	3.44
ปี 2544	23	2.7491	.31402	.06548	2.6133	2.8849	2.18	3.33
รวม	126	2.8921	.36102	.03216	2.8285	2.9558	2.03	3.87

ตารางที่ 23 (ต่อ) ผลการทดสอบความแตกต่างของแต้มเฉลี่ยสะสม (G.P.A) กับ รุ่นที่เข้าศึกษา  
ปี 2540 - 2544 ในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.832	4	.208	1.628	.171
Within Groups	15.460	121	.128		
Total	16.292	125			

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่าแต้มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ทั้งภายในรุ่น  
เดียวกันและแต่ละรุ่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ค่าสถิติพื้นฐานของแต้มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในรุ่นที่เข้าศึกษาปี 2540-2540

รุ่นที่ เข้าศึกษา	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
ปี 2543	24	3.0513	.20863	.04259	2.9632	3.1393	2.64	3.36
ปี 2544	23	2.9752	.28192	.05879	2.8533	3.0971	2.53	3.49
รวม	47	3.0140	.24749	.03610	2.9414	3.0867	2.53	3.49

ตารางที่ 24 (ต่อ) ผลการทดสอบความแตกต่างของแต้มเฉลี่ยสะสม (GPA) กับรุ่นที่เข้าศึกษาปี 2543-2544 ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.068	1	.068	1.111	.297
Within Groups	2.750	45	.061		
Total	2.818	46			

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่าแต้มเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในรุ่นเดียวกัน และแต่ละรุ่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

## สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอ

ผู้วิจัยจะสรุปผลการวิจัยเป็นตอนดังนี้

### ตอนที่ 1

1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนนักศึกษาที่รับเข้ากับจำนวนนักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา และ ไม่สำเร็จการศึกษา ในแต่ละรุ่นและแต่ละสาขาวิชาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต รุ่นเข้ารหัส 2540 – 2544 และจบในปีการศึกษา 2543 – 2547 พบว่า นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้สำเร็จการศึกษามากที่สุดจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 92.15 และมีผู้ไม่สำเร็จการศึกษาเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.84 เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่นักศึกษาไม่สามารถสำเร็จ การศึกษาได้ พบว่า มีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการที่นักศึกษา ไม่มาลงทะเบียนมากที่สุดใน การเปิดภาคเรียนของมหาวิทยาลัย เป็นเวลา 30 วัน จึงถูกตัดชื่อออกจากความเป็นนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.78 โดยนักศึกษาภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนมากกว่า สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ มีนักศึกษา 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 และภาษาอังกฤษ มี 3 คน คิด เป็นร้อยละ 5.88 และรองลงมา คือสาเหตุตกให้ตกและนักศึกษาขาดความอดทนจากการไปแก้ตัวมา ก็ จำนวนเท่าๆกันคือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม เพศ ภูมิถิ่นกำเนิดและอาชีพบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง พบว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นและ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ มีเพศหญิงมากที่สุด มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0และส่วน ใหญ่ของนักศึกษาทั้ง 2 สาขาวิชา จะมีภูมิลำเนาเกิดอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด มีจำนวน 89 คน คิด เป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ จังหวัดในภาคกลางมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1

การจำแนกอาชีพของบิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 สาขาวิชา ประกอบ อาชีพรับราชการมากที่สุด มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 33.79 รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกร จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 และอาชีพรับจ้างกับค้าขาย มีจำนวนเท่ากัน คือ 23 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.86

### ตอนที่ 2

ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา ปีการศึกษา 2543 – 2547 พบว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวนผู้สำเร็จ การศึกษารอบเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด 4 ปี มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 96.28 และมี ผู้ใช้เวลาเรียนเกิน 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาก่อนเวลาที่ เอกส ระบุว่าหลักสูตรกำหนดด้วย และมีค่าลำดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ทั้ง 5 รุ่นคือ GPA = 2.90

## บรรณานุกรม

- กัลยา อนุพัฒน์. “การเปรียบเทียบอัตราการรายงานตัว อัตราการออกกลางคัน ภูมิหลังทาง การศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อมหาวิทยาลัยของ นักศึกษา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกัวิธีรับรวม ” มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่่นปี 2527 – 2531.
- คู่มือนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวบรวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2520, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522) หน้า 259 – 260
- รสนิน วรรณคำและสุรีย์ ชูประทีป. รายงานการวิจัย เรื่องสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ 2530.
- วรรณิ สัตยวิวัฒน์. การบ่งชี้ลักษณะความสูญเปล่าทางการศึกษาของ มหาวิทยาลัยมหิดล (วิทยานิพนธ์) ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2518.
- วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย ของรัฐ วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา, 8(3), สิงหาคม 2538 : 38 – 55
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. 2539 : ( 36 – 37 ) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548. ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ 21 กุมภาพันธ์ 2548
- สุภาพร ทยอด์. ลักษณะการแจกแจงอันดับคะแนนเฉลี่ยของนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปี 2515 – 2521 วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2523.
- หลักสูตรการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ประจำปีการศึกษา 2540 – 2544 สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง